

ČASOPIS PŘIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK IX. ČÍSLO 9 SEPTEMBER 2001

**BOŽE, NECH TVOJA LÁSKA A MÚDROST
PREBÝVA V SRDCIACH ŠKOLÁKOV
POČAS TOHTO ŠKOLSKÉHO ROKA.**

Ako sa pozerá na školu Don Paulíny
Žili sme duchovnou obnovou - Súcit II. - Birmovka 2001

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 7. 2001 DO 10. 8. 2001**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:****Farnosť PD - mesto:**

Karmen Kohútová
Kristián Brand
Lucia Mazániková
Carla - Anna Astolcentena
Vladimír Vrtál
Mário Šušol
Andrej Miroslav Halgaš

Ernest Žigmund

Jozef Baláž

Peter Macho

Farnosť Zapotôčky:

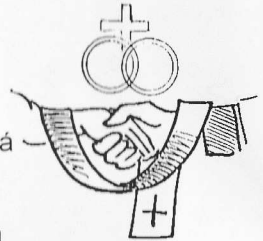
Lucia Zuskinová
Nikola Sumanová
Viktória Plesnivá

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - mesto:**

Jozef Franek a Edita Wéberová
Branislav Soliar a Martina Spišková
Ján Kulich a Anna Miháliková
Jozef Držík a Drahomíra Čuláková
Vladimír Martin Vrtál a Monika Rozenbergová

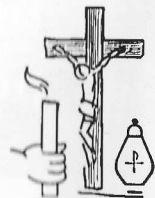
Farnosť Zapotôčky:

Vladislav Padyšák a Mária Szabová
Ing. Martin Štefanka a Adriana Spáčová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Jarmila Harková 44 r.
Emília Medlíková 94 r.
Elza Mokrá 75 r.
Mária meszarosová 77 r.
Ezechiel Golej 76 r.
Béla Cicko 54 r.
Emília Hríbiková 90 r.
Štefánia Bittarovská 78 r.
Antónia Páliková 74 r.
Marta Kolláriková 83 r.
Ján Vaňo 88 r.

Jozef Krajčí 35 r.
Marta Dubcová 63 r.
Margita Bencová 69 r.
Oľga Brossmannová 56 r.
Emília Jirásková 86 r.
Angela Vlasáková 55 r.
Antónia Nedeljaková 81 r.
Ján Bršťák 51 r.
Eva Košíková 48 r.
Amália Obertová 76 r.
Jozef Bakyta 37 r.

Odpočnite večné daj
dušiam, Pane ...

Ako sa POZERÁTE NA školu?

(Ja sa pozerám takto...)

Pred niekoľkými rokmi ma pozvali do školy na otvorenie nového školského roka. Čo povedať tým odrastenejším chlapcom a dievčatám pri tejto príležitosti? Budú spokojní s niekoľkými „okružnými“ slovami o užitočnosti štúdia? Prečo im nepovedať niečo z hľadiska duchovného, teologického?

Veľmi sa divili, keď som im pripomenul, že do výchovno - vzdelávacieho procesu sa zapájajú títo činitelia: **Boh, rodičia, vyučujúci a profesori, samotní žiaci a spolužiaci.** Vynechať niektorý z týchto činiteľov by bolo nebezpečné, škodlivé, priamo tragické.

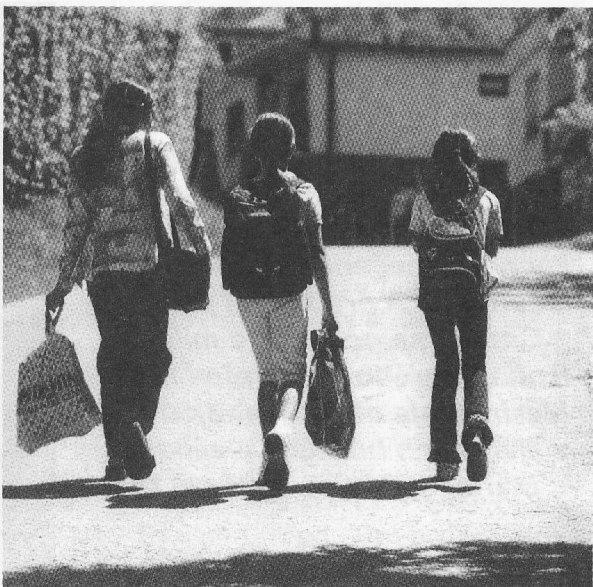
Čo má do činenia so školou Boh? Vtedy som im povedal, že **školu vynašiel Boh.** Ako čítame v knihe Genezis, Boh postavil človeka do raja a rozkázal mu, aby ho obrábal a strážil (*por. Gn. 2, 15*). Inými slovami, **človek si mal podmaniť zem, odkryvať jej tajomstvá, ktoré mu pomôžu urobiť zo zeme príjemný domov.**

Viaceri študenti sa zadivili, keď som im povedal, že Boh chce, aby sme pokračovali v jeho stvoriteľskom diele. A je to pravda. Kresťanský študent by mal takto pozeráť na svoje štúdiá. Boh teda určil cieľ vzdelávania sa a je darcom všetkých prostriedkov, najmä inteligencie, chuti do učenia, dobrej vôle a vytrvalosti. **K Bohu sa treba utiekať modlitbou a úctou, aby dal človeku schopnosť zapájať sa do procesu „obrábania“ sveta.**

Úloha rodičov spočíva v tom, že budú s láskou sledovať popri vzdelávaní detí aj ich morálne, spoločenské dozrievanie. Lebo načo by nám boli zajtra dospelé osoby, ktoré budú mať obrovské vedomosti, ale ich srdce bude chladné, bezcitné, egoistické? **Dokonalý človek je kompletný. Rozum, srdce, vôľa, cit.**

Kresťanskí žiaci a študenti majú vstupovať do školských tried so živým presvedčením, že študujú nielen preto, aby sa sami obohatili vedomosťami a tak si zaistili „príjemný“ život, ale aby dali svoje osvojené vedomosti do služieb druhých, aby sa zodpovedne postavili do služieb ľudskej spoločnosti a zdokonaľovania sveta.

Kedysi sa hovorilo, že

„non scholae sed vitae discimus“ (nie pre školu, ale pre život sa učíme). Dnes by sme mali povedať, že sa učíme, aby sme pomáhali ľudstvu, aby sa svet stal dokonalejší, lepší, čiže svätejší podľa prvotného Božieho plánu. Aby sa ľudia úprimnejšie milovali a nie si skákali po chrbtoch, aby obsadili výhodnejšie miesta. V škole prichádzajú do úvahy aj spolužiaci. Kresťanský študent má pozerieť na svojich spolužiakov nie ako na rivalov, s ktorými treba súperiť, vyniknúť nad nimi a potom ich gniaviť. **Škola sa musí stať priestorom, kde sa učíme vzájomnej úcte, porozumeniu, nezištnej pomoci a solidárnosti.**

Učitelia a profesori si musia neustále pripomínať, že nie sú krotiteľmi rozjareného stáda, ale vnímavými pastiermi a bratmi. Teda ľuďmi, ktorí sa s láskou venujú svojim žiakom v povedomí, že vychovávajú budúcu generáciu zodpovedných ľudí. Veľký vychovávateľ svätý Ján Bosco pripomínal učiteľom, aby kládli veľký dôraz na **„rozumnosť“** (všetko rozumne zdôvodňovali) a na **„láskavosť“**, ktorá otvára srdcia a aby používali **„preventívny systém“**, čiže predchádzali problémové situácie pozornosťou a láskou.

Prajem všetkým veľa úspechov, učiteľom i žiakom, aby škola vychovávala podľa Jána Bosca **„čestných občanov a presvedčených kresťanov“**.

Don Andrej Paulíny, salezián

Mária si nevšíma zásluhy, ale milostivo sa skláňa ku všetkým.

Preto keď ťa prosím, Mária, láskavo ma vyslyš! Čuj teda, o čo ťa prosím! Som bedár a úbohý hriešnik, ktorý je stále v nebezpečenstve, že naveky zahynie. A predsa mi pomôž! Chcem sa polepšiť a milovať Boha, ktorého som veľmi urážal! Mária, tvoje meno je mojou silou v životných búrkach a zápasoch. Mária, som tvoj, zachráň ma.

Sv. Alfonz Mária de Liguori

*Aby si sa ty mohol zhovárať s Kráľom kráľov,
vždy ho môžeš nájsť v Oltárnej Sviatosti.
Ježiš - Láska je vždy ochotný t'a vypočuť.*

*Len sa zastav a z dôver sa mu.
Čaká t'a deň čo deň, noc čo noc.*

Sv. Alfonz Mária de Liguori

**DNES NA SLOVÍČKO S PÁTRM ŠTEFANOM PODO-
LÍNSKYM Z INŠTITÚTU KRISTA,
VEĽKŇAZA A KRÁĽA, PÔSOBIACEHO V OSUŠÍ**

Páter Štefan bol vysvätený za kňaza **12. júna 1955**. Kaplán-čil v mnohých farnostiach, ako napr. v **Smolníku, Gelnici, Spišskej Novej Vsi, Rožňave**. Na TBC sa liečil v sanatóriu v Kvetnici pod Tatrami. Bol svedkom vyvážania rehoľných sestier **do Jasova**. Práve tam pri Košiciach ich v r. 1952 zhromažďovali. Štátna bezpečnosť veľmi hrubo jednala so sestričkami. Ťažko choré sestry privádzali do Jasova. Bola to pre ne obrovská skúška a obeta. Trpel spolu s nimi, veď sestričky neboli „darmožráčky“, ako im nadávali, ale robili trikrát viac toľko, ako bolo predpísané. Keď sa pustil do výmeny názorov so štátnym zmocnencom, ten ho udal štátnej bezpečnosti a zatvorili ho za poburujúce výroky na dva roky. Bola to doba

ateizmu, nenávisť voči náboženstvu, voči Bohu. **Roky väzenia strávil na Mirove**, spoločne s dp. kaplánom Blažejom Duchoňom. Po amnestii v 60. rokoch bol prepustený. Pracoval vo výrobe a neskoršie bol **kaplánom v Rimavskej Sobotě, Divíne** okres Lučenec. Keď prišli vojská Varšavskej zmluvy a 15 kňazov, medzi ktorých patrili aj on, vyhodili z pastorácie a povedali: „Hľadajte si zamestnanie.“ Robili kuričov, domovníkov, záhradníkov v Čechách, v Českej Lípe a na Severnej Morave. Páter Štefan neustal, zapájal sa do apoštolátu v krúžkoch. **Viedol ich J. Ch. Korec**. Cez víkendy sa venovali mládeži, rodinám. V krúžkoch bol zapojený aj **terajší otec biskup Mons. Eduard Kojnok**. Keď bol v Jasove, pôsobili tam sestry Uršulínky, ktoré mali kontakt v Taliansku a raz mu ponúkli brožúrku – **Bratstvo kňazov klaňateľov**, ktorého ústredie bolo v severnom Taliansku. Zhromažďoval literatúru na túto tému z Čiech a Moravy. V Brne – v kostole sv. Magdalény, bývalom františkánskom kostole – rozvíjali Eucharistickú činnosť. Dodali mu literatúru aj z Viedne od sv. Petra Emarda. **Dostal sa do rehole Eucharistiánov v Brne**. Spolupracoval s bratmi Petrínmi – od Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej. Túto myšlienku Naj-

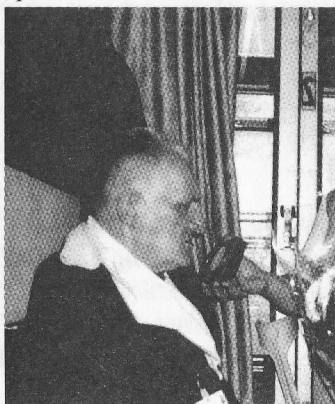

Foto autor: Páter Štefan pri rozhovore vo vlaku, cestou do Lúrd

svätejšej Eucharistie začal šíriť **na Slovensku**. Po páde totality viacerí doštudovali v Spišskom Podhradí. Ujal sa ich otec biskup Eduard Kojnok. Za totality s nimi spolupracoval a poznal ich myšlienku. Vzal ich ako diecézne spoločenstvo, oddelili sa od českých bratov a prešli do sekulárneho inštitútu pod názvom: „**Kristus Veľkňaz a Kráľ**“. V ňom vyvíjajú Eucharistickú činnosť, popri iných pastoračných povinnostiach.

Páter Štefan, kde pôsobíte?

Pôsobím v Osuší, kde sme si vybudovali kostol Krista Veľkňaza a Kráľa a Panny Márie – Matky Eucharistie. Pre účel večnej poklony, nie však spôsobom klauzúrnym, ale pútnickým. Máme tu sochu sv. Petra Emarda i jeho relikvie.

Ako prebieha program vo vašom spoločenstve?

*Získali sme skupiny ľudí zo širokého okolia, ktoré sú zapojené do programu ustavičnej poklony – dennej i nočnej. Niektorí prichádzajú aj na 24 hodín. Tieto skupiny postupne vytvárajú silnú Eucharistickú rodinu a rodinu Panny Márie. Tak **spájame úctu Pána Ježiša v Najsvätejšej Sviatosti s úctou Mariánskou**. Raz mesačne sa vystrieda celá skupina. Títo ľudia tvoria kostru ustavičnej poklony. Ostatní veriaci tiež môžu prísť, lebo kostol máme otvorený deň i noc počas celého týždňa. Pútnikom je k dispozícii jedáleň na občerstvenie. Je to prvý kostol na Slovensku, zasvätený Kristovi Veľkňazovi, kde je ustavičná poklona Ježišovi v Eucharistii.*

Ste jediný inštitút na Slovensku?

*Nie. Sme však zatiaľ inštitút sekulárny v skúšobnej dobe podľa cirkevného práva. V Spišskej diecéze, kde sa naši Bohoslovci stretli so spišskými, tiež založili inštitút Krista Veľkňaza. Venujú sa bezdomovcom v Žakovciach, kde postavili charitu i obytný dom pre postihnutých vodičiarov. Venuje sa im páter Kufa. Dielo pomaly dozrieva, ak pomôžu aj ľudia z okolia. Naš inštitút sa rozvíja skromne, ale z **horčičného semienka vyrastie strom**. Ak raz niekto do hĺbky Eucharistie prenikne a objaví v nej poklad, budú horieť Eucharistické ohne po celej našej vlasti.*

Kde sa nachádza Osušie.

V okrese Veľký Krtíš (medzi Veľkým Krtišom a Lučencom) a patrí do obce Luboriečka, farnosť Dolná Strehová. Pozor, nepomyliť si obec s vedľajšou obcou, ktorá má názov Luboreč. Autobus do Luboriečky premáva len veľmi málo. Z Luboriečky je do Osušia 3 km autom alebo peši.

Páter Štefan je kňaz na vozíčku - bez nôh. Ošetruje ho Ladislav Vozaf, absolvent zdravotnej i stavebnej školy. Ladislav spoznal, že opatrovať chorých je pre neho milosť a záslužnejšie, ako stavať domy.

Páter, od kedy a ako prežívate toto postihnutie?

*Zo seminára som odišiel zdravý, nohy mi slúžili 60 rokov, potom som cítil ťažobu v nohách. Opúchali mi a za **pol druhu roka bez úspešného liečenia mi nohy odumreli a amputovali mi ich**. A to nemám ani diabetes. Veľa som kedysi chodil na túry a viem, že **všetko sa deje podľa Božej vôle**. Pán Ježiš mi nohy vzal a dal mi niečo iné, lebo sme nástrojom v Božích rukách. Vždy som túžil byť sám v tichu pri Ježišovi, keď som bol v plnej sile. Takto ma Boh nakoniec vyslyšal a dal mi možnosť ticha i modlitby. Tiež to asi potre-*

bujem ako pokánie. Vždy som myslel ja inak a Boh konal ináč. Všetko je Božie tajomstvo. Ale jedno si predsa uvedomujem, že mi **Boh dal jeden veľký dar a to venovať sa Mu bezhranične vo dne i v noci.** Je to iná hodnota, než som konal dovtedy, ale pokladám to za riadenie Božie. Musíme sa vyvarovať jedného nebezpečia a to - nikdy nebudovať na človeku, lebo je slabý a je iba nástroj v rukách Božích. Aj apoštoli mali svoje slabosti, Duch Svätý im vždy pomohol. Nikdy by si neboli pomysleli, čo všetko dokážu.

Čím je pre vás Eucharistia?

Eucharistia je sám Pán Ježiš a to je koreň našej spásy. Ide o to, v akom stupni využijeme tento dar nekonečnej spásy. Treba o všetko prosiť a kto prosí, všetko dostane.

Treba dolovať poklady z Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej k jej úcte a láske, ako to vytýčil II. Vatikánsky koncil. Eucharistia je vrcholom činnosti celej Cirkvi.

EUCHARISTICKÝ JEŽIŠ JE ŽRIEDLOM BOŽEJ LÁSKY.

Za milý rozhovor s láskou ďakuje Anka G. Vavrová,

Aj ty si kresťan?

Aj ty prichádzaš na svätú omšu pravidelne neskorro?

Aj ty si vyhradzuješ svoje miesto na sedenie v kostole?

Aj ty svojím pohľadom uhýbaš bokom, len aby si nevidel starého, či telesne postihnutého človeka, alebo budúcu mamičku, ktorí potrebujú sedieť?

Aj ty počas premenenia hovoríš slová, ktoré patria len kňazovi?

Aj ty sleduješ na hodinách dĺžku kázne a svätej omše?

Aj ty vyrušuješ hlasným opakovaním slov kňaza?

Aj ty sa pohoršuješ nad slovami oprávnenej kritiky kňaza v kázni?

Aj ty si vybavuješ počas sv. omše všetky nazbierané klebety s priateľmi?

Aj ty sa ponáhľaš po prijatí Eucharistického Krista a utekáš pred koncom svätej omše?

Aj ty neláskavo narážaš do pokorne kľáčiacich ľudí?

Aj ty si vyrábaš hriechy rovno pred spovednicou predbiehaním a vyrušovaním?

Aj ty posudzuješ a odsudzuješ novoobrátených?

Aj ty si myslíš, že záverečné požehnanie je zbytočné a ponáhľaš sa preč?

Aj ty zabúdaš, že si kresťan, len čo prekročíš prah chrámu na ulicu?

Aj ty si neuvedomuješ, že pri sv. omši sa ťa veľmi dotýka Boh - Láska?

Dnes si bol možno posledný krát v chráme...

VI. Duchovná obnova

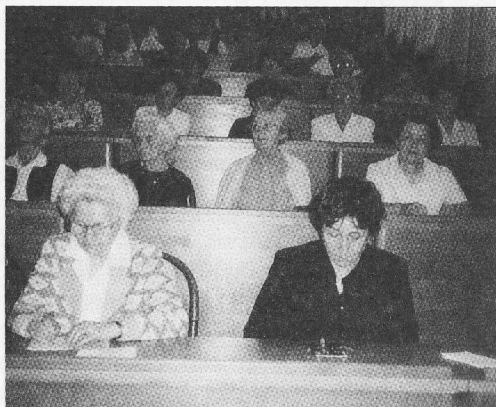
Otče náš, Abba - otecko

„Ty máš radosť, že k Tebe prichádzam, Ty sa chceš so mnou rozprávať a ja s Tebou, so živou bytosťou - Bohom, ktorý nás miluje. Ty sa dávaš nám a chceš, aby sme sa my dávali Tebe.“

Úryvok z kázne Dona Andreja Paulínyho v prvý deň obnovy.

Po nedávno prežitom Diecéznom večeradle Prievidza v posledné júlové dni znovu duchovne ožila. Kona sa tu z iniciatívy Ružencového bratstva tradičná, toho roku už **šiesta Duchovná obnova**. Jej heslom bolo: **KREŠŤAN ŽIJE Z VEĽKONOČNÉHO TAJOMSTVA**. Nádherne túto tému rozviedol v šiestich prednáškach a troch homíliách duchovný vodca obnovy, náš salezián Don Andrej Paulíny.

Duchovnej obnovy sa v jednotlivých dňoch zúčastnilo **200 až 250** ruženčiarov, príslušníkov Rodiny Nepoškrvnenej a ostatných veriacich z **Prievidze a iných miest blízkeho okolia, ba i z Topoľčian, Pažite, Žiliny** a podobne.

Z hodnotných prednášok a homílií si každý mohol vzácne slová prednášajúceho Dona Andreja Paulínyho odniesť v srdci do svojho domova. Každý deň začínal modlitbami, sv. ružencom i pozdravom Ave, Mária. V jednej kázni Páter Paulíny zdôraznil, ako máme predstupovať pred Božiu tvár:

„Pane, pozri, aký som nemožný, Ty ma miluješ a možno o čo žia-

dam, by mi mohlo uškodiť. Ja to vkladám do Tvojich rúk.“

Poukázal nám znovu na to, že Boh je Otec, ktorý nás skutočne miluje, počúva a chce sa stať našim priateľom v Ježišovi. Často nás dáva do samoty, aby sme sa k Nemu priblížili a potom, v tichu modlitby je ozajstné spojenie s Bohom:

„My si myslíme, že si musíme „odbaviť“ veľa svojich modlitieb. Ved' On nás pozná a miluje a On prvý musí prehovoriť. Lebo v spojení nejde o veľa slov, ale o ohnivé slová zo srdca. Pokorným srdcom všetko dosiahneme.“

P. Andrej Paulíny, salezián, je veľký ctiteľ Panny Márie, Pomocnice kresťanov. K láske a úcte k nej nás nabádal po celý čas obnovy. Krásne to zdôraznil vo svojej prednáške **Kresťanský život pod ochranou Panny Márie**. Do objatia modlitieb sv. ruženca, večeradla i do svätých omší sa denne vkladala okrem iných prosieb i stavba nového kostola na sídlisku Zapotôčky, ktorého stavbu dp. Ján Bednár, dekan a Don Paulíny navštívili. Svojou

nepretržitou prítomnosťou a záujmom o obnovu nás dp. dekan veľmi povzbudil, bol pozorný poslucháč, bol oporou Don Paulínyho, p. Málíka i nás.

Vyvrcholením Duchovnej obnovy bola svätá omša s homíliou na tému: **VERIŤ - DÚFAŤ - MILOVAŤ** a na záver Te Deum s požehnaním.

H.
 Drahý pán dekan, úprimne
 Vás pozdravujem a ešte
 raz ďakujem za všetky
 láskavé pozornosti a pohosť
 stinstvo. Nech Vám to Pán
 odpúšťa. Sedembolestnej pred-
 ložím všetky Vaše prosby
 a záležitosť stavby kostola
 v Zapotôckách. Don Andrej Paulíny

Veľká vďaka za toto krásne duchovné podujatie patrí predovšetkým nebeskému Otcovi, Donu Andrejovi Paulínymu, vdp. dekanovi Bednárovi, dp. diakonovi Ing. Farbiakovi, horliteľovi Ružencového bratstva Jánovi Málíkovi, p. organizatovi a mnohým iným, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k úspešnému a nádhernému priebehu Duchovnej obnovy.

Vyprosujeme pre nich hojnosť Božích milostí.

Spracované z príspevkov: horliteľ a ružencového bratstva Jána Málíka a Anky G. Vavrovej

Milé deti!

Aj tí najmenší z vás, ktorí sledujete stránky tohto časopisu už určite cítite to septembrové počasie ako niečo zvláštne.

Začalo dažďom a možno bude pokračovať „babím letom“, keď nám slniečko daruje zo svojich lúčov na rozlúčku s letom v kalendári.

Nech by však bolo akokoľvek sychravo, zamračene, alebo dokonca veľmi daždivo, spomeňte si na slová Pána Ježiša:

„*Ja som svetlo sveta...*“

A toto Svetlo nám zanechalo na povzbudenie ešte aj **osem hrejúcich slniečok**, o ktorých si budeme postupne počas školského roka hovoriť. Je to osem blahoslavenstiev, osem návodov, alebo osem cestíčiek k svätosti. **Nájdete ich v evanjeliu, napísanom sv. Markom v 5. kapitole, verše 3 - 12.**

Dúfam, že si na konci vyberiete jednu z týchto ciest k svätosti a pôjdete po nej k Ježišovi.

Prvé blahoslavenstvo:

„*Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.*“

Chlapec na obrázku ukazuje prázdne vrečko, je chudobný, hovorí sa „ako kostolná myš“. Tvár má ale usmiate - **nemá strach o svoju budúcnosť**. Celkom **dôveruje Bohu**, ktorý sa stará aj o „nebeské vtáky a poľné ľalie“. V skutočnosti je však veľmi bohatý, lebo **má Otca**, ktorý ho **drží za ruku, vedie a nikdy nepustí**. Božia nekonečná **láska ho bude vždy ochraňovať** pred nebezpečenstvom.

Prvá vaša úloha bude veľmi jednoduchá: **pekné vyfarbite chlapca** a svoj obrázok nám pošlite do redakcie, alebo vhodte do schránky s názvom **BARTOLOMEJ**. Nájdete ju vo farskom kostole na spovedelnici vpravo. **Obrázky so svojim menom a adresou nám posielajte do 20.9. 2001.** Vyžrebujeme víťazov, ktorí dostanú pekné ceny.

Naša adresa je rovnaká: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza.**

Veľa kriku pre nič

„Nebolo to naozaj od kresťanov iba veľa kriku pre nič? Veď tá joga aj tak neprešla.“ S týmito slovami sa na mňa obrátil jeden známy, a čakal, ako zareagujem. Možno aj v niektorých kresťanoch driemali podobné úvahy. V dnešnej dobe je ťažké orientovať sa vo výrokoch niektorých politikov, či redaktorov, z ktorých sa často stávajú „samozvaní odborníci“ práve k tomu problému, ktorý nastal.

Teraz šlo o zdravie našich detí. Nie je toto dostatočný dôvod na „krik“? Ako by sme reagovali, keby nám lekár vyšetril dieťa v horúčke iba tak „od stola“ a kázal kúpiť vitamín C? Nechcem tým povedať, že vitamín C je zbytočný, ale určite by sme sa s takýmto postupom lekára neuspokojili. Mnohí nie sú naučení ešte stále vysloviť svoj názor nahlas a pevne si za ním stáť, ale v tomto prípade nesmie platiť porekadlo „Čo ťa nepáli, nehas!“ Páli, a ešte ako! A netýkalo sa to len fyzickej stránky detí, ale aj psychickej a duchovnej.

„Dom kresťanstva, v ktorom žijeme, nebol postavený z obyčajných tehál a malty, ale z obety a z krvi miliónov ľudí. K tomuto dedičstvu sa hlásime i teraz, dokonca aj v našej ústave.“ spomína sa v pastierskom liste biskupov Slovenska k otázke jogy.

Vplyv jogy na zdravie človeka je nepopierateľný. Môže nastať i zlepšenie, ale stále je to joga, čiže jeden zo systémov hinduistickej filozofie. Či už ide o dychové cvičenia, alebo sedavé relaxačné pózy, sú cestou viacstupňovej cesty hinduistu k dokonalosti. Guru Mahéšvaránanda, ktorý je „otcom“ týchto súborov cvičení, vyžaduje absolútnu oddanosť a podriadenosť „svojich“ ľudí. Sám je luxusom života vzdialený prísnej askéze, ktorú ostatní dodržať musia a stráži ho veľké množstvo osobných strážcov. Čo-

hože sa bojí hinduista na prahu dokonalosti?

Každý dospelý môže svoju slobodu využiť podľa svojho uváženia. U detí je to iné.

„Dieťa je však odkázané na vôľu, rozum a rozhodnutie dospelého - v tomto prípade „vyškoleného“ lektora, ktorý ho vedie sugestívne, aby sa účinky jogových cvičení, ako aj vynaložené náklady na vyškolenie lektora neminuli cieľom... V rukách tohto lektora je budúci život vyvíjajúcej sa osobnosti, formovanie identity každého nášho dieťaťa.“ (Časť listu MUDr. Rumanovej, pedopsychiatricky)

Ponúkam vám ešte úryvok spomínaného pastierskeho listu biskupov k joge:

„... pozrime sa do Indie, do jej kolísky. Ako je možné, že tam po uliciach ležia deti i starci pri smetných košoch a nikto si ich nevšíma?! Je to možné preto, lebo pod vplyvom hinduizmu žije každý sám pre seba. Ako je možné, že tam musí prísť Matka Terézia, aby zbierala tých, ktorí sú odkopnutí týmto štýlom života?! Je to možné preto, lebo hlavnou myšlienkou kresťanstva je žiť pre druhých, obetovať sa za druhých.“

Možno si teraz poviete - prečo tú jogu znovu spomíname, keď ju už do škôl zavádzať nebudú. V rámci vyučovacieho procesu nie. Náklady na vyškolených lektorov by takto ale vyšli nazmar! S novým školským rokom vyrastú na školách vďaka propagande rôzne krúžky jogy ako huby po daždi. Samozrejme nepovinné, dobrovoľné. Deti sa rady nadchnú za pútavé, nové veci a tu je namieste naše rodičovské, láskavé slovo a usmernenie, aby náhodou ten náš „krik pre nič“ nevyšiel nazmar.

Mária Melicherčíková

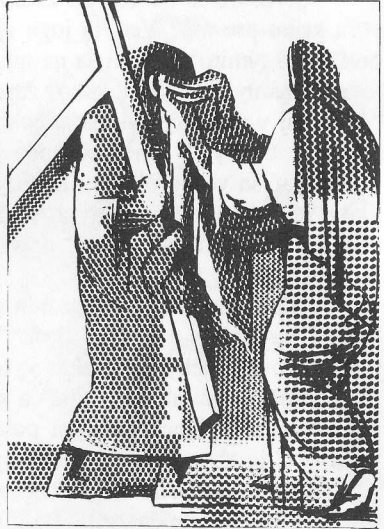
Súcit II. časť

Byť súcitiacou osobou znamená tiež mať zmysel pre hriech! Hrešiť znamená veľmi často niekomu ublížiť. Počúvame žalostivé sťažnosti ako: „Nikdy nepovedal ani slovka o tom, ako ma urazil,“ alebo: „Nikdy ma nepodoprela v práci, ktorú som robil.“ Uvedomiť si, že svojím správaním niekoho o niečo ochudobňujeme, že ho zraňujeme, je začiatok toho, ako sa stať citlivými ľuďmi. Čím citlivejší sme na bolesť iného, čím viac na to reagujeme tým, že sa usilujeme, aby nám odpustil, alebo tým, že sa snažíme polepšiť, o to viac sa stávame citlivejšími ľuďmi, sprostredkujúcimi ozdravenie.

Necitliví ľudia často podkopávajú druhých alebo ich ubijajú aj bez toho, žeby si uvedomovali čo robia. Takíto ľudia sú nezodpovední, nestarajú sa o iných, sú sústredení na seba a žijú vo svete, ktorý je ich vlastníctvom, izolovaní od skutočnosti, že aj iní jestvujú. Ako ľudia strácajú pocit hriechu a citlivosť

voči iným, stáva sa náš svet postupne miestom hrozivejším, riskantnejším, izolovaným a psychicky nezdravým pre život. Súcitnosť a citlivosť sú integrálnou časťou každého efektívneho poradenstva a psychoterapie. **Zranení a utrpení ľudia hľadajú uzdravenie,** ktoré nevychádza z hlbokého intelektuálneho poznania, ale zo súcitného načúvania iného, ktorý ich bolesť počúva. **Keď sa ľudia emocionálne uzdravia, urobia obvyčajne vhodné rozhodnutia o vlastnom živote a vyriešia svoje problémy.** Jedným z najúčinnějších spôsobov ako sa dotknúť toho, čo cítia iní, je teda **pozorne a aktívne počúvať.** Iba súcitiacim počúvaním môžeme vstúpiť do vnútra iného a dotknúť sa ho, nazrieť do jeho srdca a duše. Potom tým, že mu povieme, alebo ukážeme, že s ním cítime, vyjadrujeme svoj súcit. V našich slovách ľudia cítia našu prítomnosť, náš starostlivý dotyk, našu vrúcnosť, našu blízkosť.

Všetky tieto úvahy a zamyslenia o súcite a citlivosti by nestáli za mnoho, keby sme nemali správnu citlivosť voči sebe samým. **Musíme byť najprv v styku so svojim vlastným vnútorným svetom** – so svojou bolesťou, úzkosťami, hnevom zranením, konfliktom, zmätkom pochybnosťami a strachom. **Ak nedokážeme skúsiť a poznať chuť týchto citov v sebe samých, nikdy nebudeme vedieť byť citliví a súcitní k inými.** Musíme byť schopní smiať a radowať sa, plakať a hnevať sa na seba, byť schopní cítiť svoju vlastnú neistotu, slabosť a zahanbenie. Väčšina ľudí, ktorým chýba súcit a citlivosť k iným, nie sú obvyčajne v styku s vlastnými citmi, a keď sú, necítia sa pritom dobre. Aká škoda, že nie sú schopní skúsenostných zážitkov bohatosti a hĺbky svojej ľudskosti. **Vtedy, keď som súcitný a citlivý k sebe samému, mám skutočné skúsenostné poznávanie Boha v sebe.** Touto skúsenosťou sa dostávame k hlbšiemu poznaniu výroku sv. Jána, že „*Boh je láska*“. Jedným z najintímnejších spôsobov pociťovania tejto lásky je, keď sa **sústredíme na seba**

vo svetle svojich hriechov, zlyhaní a nespokojnosti so sebou a odpustíme si, pretože nás miluje Boh a odpúšťa nám.

Osoba prejavujúca súcit musí mať toľko citu pre iných, že je ochotná konfrontovať sa s nimi. **Ku konfrontácii dochádza preto, že súcitiacej osobe na tej druhej záleží.**

Dieťa, ktoré zanedbáva školské úlohy, manžel, ktorý pracuje neprimerane veľa hodín, matka, ktorá nedbá o svoje zdravie, tí, ktorí sa nestarajú o svoje emočné a telesné potreby – všetci títo a iní ľudia, ktorí sa sužujú – potrebujú niekoho, kto pocíti uje ich pozíciu a s láskou sa postaví proti tomu čo robia.

Ježiš bol veľmi súcitný, ale cítil s inými tak hlboko, že ich často konfrontoval: bohatý mládenec, žena pri studni, ktorá bola päťkrát „vydatá“, ustráchaný Peter, ktorý sa pokúšal odhovoriť Pána od nevyhnutnosti utrpenia. Mojžiš prejavil mnoho súcitu so svojím ľudom tým, že predkladal vec svojho ľudu Bohu, ale ten istý Mojžiš s tým istým súcitom sa svojmu spurnému ľudu vzoprel.

Nitkami súcitu a citlivosti sú popretkávané evanjeliá i celé Sväté písmo. Sú to tie isté nite, ktoré potrebujeme votkať do svojich vlastných životov, ak máme byť skutočne citliví a ľudskí, to znamená, skutoční kresťania.

Spracovala V. R.

Na sviatok sv. Bartolomeja 24.8., patróna nášho farského kostola, sme si opäť mohli spomenúť na náš farský časopis **BARTOLOMEJ** a spevácky zbor **Bartolomejčatá** za ktorých bola tiež obetovaná večerná sv. omša. K oslávencom sa pripojil aj pán **Bartolomej Ertl** s ktorým sme robili rozhovor v minulom čísle. Všetkých oslávencov odmenil na konci sv. omše krásnymi medovníkmi. **Bartolomejčatá** sa po svätej omši presunuli na posedenie do TRN-KY a redakčná rada **Bartolomeja** zložená z bývalých i terajších členov sa usadila vo farskej zasadačke. Pospomínali sa problémy i radosti z vydávania nášho farského časopisu, ale najviac všetkých isto zaujalo rozprávanie **sestry Daniely** o jej tohtoročnej pracovnej ceste do Ríma. Dúfame, že niečo z jej rozprávania bude možné uve-

rejniť aj v našom Bartolomeji. Stretnutia sme začali i ukončili modlitbou a nechýbala ani spoločná fotografia. Takže o rok sa stretne pri oslavách **desiateho výročia** nášho farského časopisu a dúfame, že do kruhu redaktorov pribudnú noví, z radov mládeže, ktorých veľmi potrebujeme.

Ing. Branislav Bullo

Kalvária v Nitrianskom Pravne.

Krásnou ozdobou nielen obce, ale celého okolia je kalvária postavená na vršku „Galgen-berg“ (pri časti obce Solka), ktorý sa po postavení kalvárie premenoval na „Kalvarienberg“.

Podnet na jej založenie dal miestny rodák, banskobystrický kanonik Anton Richter. Slávnostné posvätenie dolnej časti kalvárie (dolný kostol, kaplnka Olivovej hory, 14 riadnych a 6 doplnkových zastavení) sa konalo 8. septembra 1934 provinciálom rádu františkánov Pátrom Viktorom Novajovským.

Hornú časť (horný kostol, kaplnky Božieho hrobu i Božského srdca a dve doplnkové zastavenia) posvätil 19. septembra 1937 miestny farár Jozef Petruch. Kalvária má spolu 27 objektov. Začína sa kostolom Ve-

čere Pánovej, ktorý je (podobne, ako všetky ostatné objekty) postavený v neogotickom štýle. V každom zo 14 riadnych zastavení je reliéfny obraz z polychrómovanej masy. Na vrchu kalvárie je kostol Ukrižovania, ktorý má oltár z kararského mramoru a pozadie oltára tvorí kamenný múr. Predstavuje vrch kalvárie, na ktorom sú kríže Krista a lotrov so sochami Panny Márie, sv. Jána a Márie Magdalény.

Konajú sa tu na sviatok Povýšenia sv. kríža púte, v pôstnej dobe krížové cesty so sv. omšami a najnovšie i hraná, živá krížová cesta s veľkým množstvom účastníkov v dobových kostýmoch, ku ktorým sa pripája každý pútnik.

*Alois Richter,
rodák z Nitrianskeho Pravna*

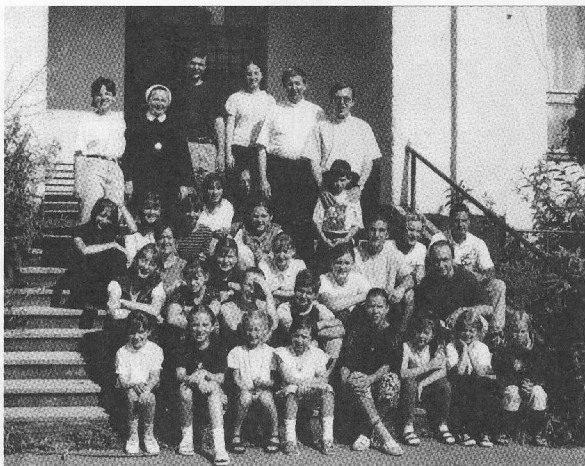
Bartolomejčatá v Podhorí

Ako každé prázdniny i tohto roku sme sa vybrali na týždenné letné sústreďenie.

Tentokrát to bolo v Slávnickom Podhorí (blízko rodiska našej sr. Danieľy Bezedovej z Kameničan). Nazbieralo sa nás 29 aj s p. diakonom Martinom Dadom, ktorého sme prijali za nové „Bartolomejča“ a s radosťou nám vo všetkom pomáhal.

Odchádzali sme v sobotu 4. 8. 2001 vlakom. bolo to zaujímavé, pretože

do malej dedinky pri Ilave sme cestovali asi štyri hodiny. Trikrát sme prestupovali a v konečnej stanici nás čakalo prekvapenie - tri parádne autá, ktoré nás poodvážali až do cieľa, bývalej Podhorskej školy. Za toto uvítanie, ako aj za parádnu stravu a veľa iných vecí ďakujeme pani Márii Kvasnicovej a pani Anke Paholkovej, ktoré sa o nás obetavo starali (rodné sestry sr. Daniely). Veľmi sme sa tešili z nádhernej Božej prírody, v ktorej sme mali možnosť prežiť celý týždeň. V nedeľu sme boli na sv. omši v Pruskom, lebo v Podhorí nie je kostol. V pondelok a utorok mal p. diakon Martin bohoslužbu Slova s Eucharistiou.

V stredu večer prišiel dp. dekan Ján Bednár aj s novokňazom Petrom Starošítkom, kaplánom v Detve, ktorý bol s nami na sústrezení minulý rok ešte ako diakon. Slúžili nám sv. omšu aj vo štvrtok.

Čo sme tam vlastne robili?

Potrénovali sme trochu naše hlásky, zabávali sme sa, súťažili, hrali, mali sme aj anjelskú poštu a každý deň sa losovali rôzne funkcie a úlohy (napr. úmývač riadu, utierač, utišovač...).

Absolvovali sme aj hľadanie pokladu rozprávkovým lesom a krásny výlet - celodennú túru na Vršatecké skaly. Hoci nás počasie prekvapilo, lebo sme aj zmokli, bolo to úžasné. Aj tam sme ďakovali Pánu Bohu za toľkú krásu.

Ďakujeme všetkým, ktorí nám akokoľvek pomohli, aby sme ten týždeň prežili tak krásne, najmä dp. dekanovi Bednárovi, diakonovi Martinovi, sr. Daniele a jej rodákom.

Naša najväčšia vďaka a chvála však patrí Pánovi za jeho ochranu, pomoc, za všetko, čo nám dal a stále dáva.

Bartolomejčatá

23. september 2001

Sviatosť birmovania v Prievidzi

Ako v tele má byť všetko v súlade, aj my v Cirkvi, v tajnom Kristovom tele, sa máme usilovať o čoraz dokonalejšiu jednotu. Túto jednotu, a to v láske a pokoji, v nás vytvára Duch Svätý. „Všetci sme pokrstení v jednom Duchu, aby sme tvorili jedno telo“ (1 Kor 12, 13). A Kristus sa vo večeradle modlí: „Svätý Otče... aby všetci boli jedno, ako si ty, Otče, vo mne a ja v tebe“ (Jn 17 20). Vo sviatosti zmierenia dostávame dar pokoja; zmierujeme sa s Otcem i s bratmi. Kristus nás zmieruje s Otcem. Lebo on je Pokoj. Pokoj a bratská láska objímajú Kristových učeníkov.

Po ročnej príprave prijímú študenti i dospelí z rúk banskobystrického diecézneho biskupa **Mons. Rudolfa Baláža** a pomocného biskupa **Mons. Tomáša Galisa** sviatosť birmovania. Sviatosť budú otcovia biskupi vysluhovať naraz vo farskom kostole **sv. Bartolomeja** i v piaristickom kostole **Najsvätejšej Trojice v nedeľu 23.9. 2001 o 10⁰⁰ hodine**.

Program stretnutí birmovancov:

8. 9. - o 19⁰⁰ hod. farský kostol (katechéza obradov birmovania, organizačné pokyny, odovzdanie prípravných birm. lístkov)

13. 9. - o 17⁴⁵ hod. farský kostol, začiatok novény k Duchu Svätému

15. 9. - o 10⁰⁰ hod. farský kostol (pokračuje novéna, sv. omša, nácvik piesní...)

21. 9. - o 17⁴⁵ hod. farský kostol, ukončenie novény k Duchu Svätému (rozdelenie birmovancov, nácvik obradov a odovzdávanie birmovných lístkov)

22. 9. - od 9⁰⁰ hod. farský a piaristický kostol, sviatosť zmierenia podľa skupín

23. 9. - o 10⁰⁰ hod. sv. omša farský aj piaristický kostol, sviatosť birmovania podľa skupín (príchod o 9³⁰ hod.)

Pozývame všetkých veriacich na modlitby novény k Duchu Svätému. Prosme Ducha Svätého o hojnosť darov pre našich birmovancov.

Ján Bednár, dekan

(10. augusta) **DUBO CUP 2001**

V Dolnom Dubovom sa v dňoch **2. a 3. júla 2001 uskutočnil 9. ročník** futbalového turnaja piaristických miništrantov.

Výsledky - Skupina "A": Prievidza - Strážnice (Morava) 6:1, Nitra - Prievidza 4:0, Strážnice - Nitra 1:8.

Skupina "B": Prievidza II - Sv.Jur 1:1, Trenčín - Prievidza II 0:1, Sv.Jur - Trenčín 0:1.

O 5.miesto: Strážnice - Sv.Jur 4:1, Semifinále: Nitra - Trenčín 2:0, Prievidza II - Prievidza 1:3.

O 3.miesto: Prievidza II - Trenčín 5:1, Finále: Nitra - Prievidza 5:2 (2:2).

Celkové poradie: 1.Nitra (obhájila prvenstvo), 2.Prievidza, 3.Prievidza II, 4.Trenčín, 5.Strážnice, 6. Sv.Jur.

Hrací čas zápasov v skupinách bol 2 x 8 minút, potom 2 x 14 minút. Za naše tímy zaznamenali góly : M.Palaj 6, M.Humaj 5, R.Krištof 3, R. Václavík a P.Šimkovič po jednom góle.

TURNAJE

V sobotu **26. augusta 2001** sa uskutočnil na kláštorňom ihrisku **6. ročník volejbalového tur-**

naja sv Jozefa Kalazanského. Hoci bolo pozvaných šesť družstiev, nepodarilo sa zostaviť štyrom svoje tímy. Turnaj bol tak prievádzskou záležitosťou.

Výsledky: Scholae Piae - Bartolomej 2:0, 2:0 a 2:1.

Piaristky hrali v zostave: L.Aradyová, M.Belanová, A.Karpišová, S.Petrášová, M.Schutová a M.Tatranská.

V sobotu **2.septembra 2001** sa na trávovom ihrisku v Bojniciach pod farou uskutočnil **7 ročník futbalového turnaja sv.Jozefa Kalazanského.**

Výsledky: FC Bartolomej - Scholae Piae 0:0, Real Bartolomej - FC Bartolomej 5:1 (3:0), Scholae Piae - Real Bartolomej 3:0 (0:0). Zápasy sa hrali 2x25 minút.

Poradie: 1.Scholae Piae = 4 body, 2.Real = 3 body, 3.FCB = 1 bod. Najlepším strelcom turnaja bol P.Masarik (Sch.) - 2 góly.

Vítazné družstvo tvorili A.Arady, Pav.Bernát, Pet.Bernát, M.Karpiš, O.Karpiš, L.Mokó, P.Masarik, P.Santoris, Pet.Schmidt, B.Šimkovič, M Šimkovič a M.Tatranský.

Martin Karpiš

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLTBY (SEPTEMBER)

Všeobecný: Aby dospievajúci a mladí tretieho tisícročia objavili vznešený ideál, ktorý dá zmysel a hodnotu ich životu.

Misijný: Aby sa obyvateľstvo Indonézie, zložené z mnohých etnických skupín, jazykov, kultúr a náboženstiev, čoraz viac usilovalo budovať spravodlivú a demokratickú budúcnosť vo vzájomnej úcte a harmónii.

Úmysel KBS: Aby sa rodičia postarali o náboženskú výchovu detí prihlásením ich na vyučovanie náboženstva v škole.

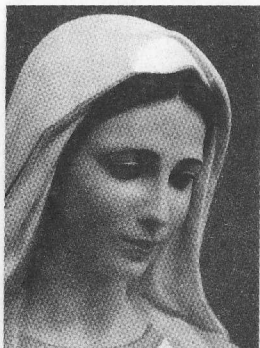
Divadelná skupina AVE a hudobná skupina SPRAY sa vydávajú opäť na turné. Tento krát s divadelnou hrou **POSOL NÁDEJE. 9. septembra** o 15⁰⁰ budú v Nitrianskych Sučanoch a **23. septembra** vystúpia s touto hrou pri príležitosti posviacky rozšíreného kostolav Radobici.

Pozor, pokračujeme v súťažení!

V septembri sa začínajú zahrievať na prevádzkovú teplotu aj mozgové závitky žiactva, ktoré mali počas prázdnin trochu voľno a preto aj my začíname so súťažami. Bude to znovu séria úloh, ktoré budete postupne plniť. Prvá je v tomto čísle a po nej budú nasledovať ešte dve. Po vyriešení každej úlohy nám ju pošlete a zo všetkých, ktorí budú úspešní, vyžrebujeme na Vianoce troch víťazov. Aké budú ceny? Samozrejme výborné knihy, darčeka od redakcie a prevkapanie...

Na každý schodík napíšte odpoveď. **Začnite od č. 1.** Počiatočné písmená si môžete vyznačiť farebne. **Pri zostupovaní dolu schodmi** vám tieto farebné písmená odhalia tajničku, ktorá ukrýva **jeden z krásnych prívlastkov Panny Márie z Loretánskych litánií.**

1. Ako sa volal Kainov brat?
2. Čia žena sa zmenila na soľný stĺp?
3. Ktorý národ vyviedol Mojžiš z Egypta?
4. Ako sa volá archaniel s plamenným mečom - knieža nebeského vojska?
5. Kto sa pri premenení Pána zjavil učeníkom spolu s Mojžišom?
6. Čím bol pôvodne apoštol Peter?
7. Izaiáš, Daniel, Jeremiáš boli...
8. Ako inak nazývame klaňanie sa?
9. Boží chrám.
10. Ktorému apoštolovi patrili slová Pána Ježiša: „Nebuď neveriaci, ale veriaci...“?
11. Matka Panny Márie.
12. Akou zbraňou odsekli Malchusovi ucho v Getsemanskej záhrade?

Svoje odpovede nám do redakcie pošlite najneskôr do 20. 9. 2001.

Tešíme sa na spoluprácu, vaše odpovede a nové nápady k súťažiam.

Janka

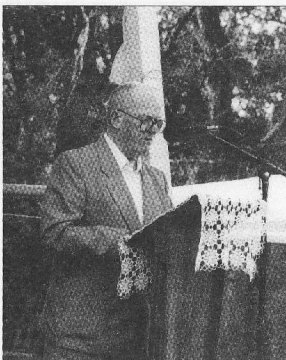
PRIEVIDZSKÁ PŮŤ 2001

V septembri sa bude sláviť sviatok našej patrónky Slovenska, Sedembolestnej Panny Márie. V auguste sme slávili krásnu slávnosť Nanebovzatia Panny Márie, ktorá je spojená s už dlhoročnou tradíciou - Mariánskou púťou. Celý program sa začal 11. augusta sv. omšou vo farskom kostole o 16⁰⁰ hodine, po ktorej sme sa v sprievode so sochou Panny Márie odobrali na Mariánsky vršok. Modlitba sv. ru-

ženca a spev mariánskych piesní zazneli cez večeradlo, ktoré predchádzalo ve-

černej sv. omši, ktorú celebroval náš pán dekan **dp. Ján Bednár**. Svätú omšu spevom sprevádzal organista **Ľudovít Košťalik** a hudobná skupina **SPRAY**. Samozrejme spieval aj **zbožný ľud**. Spoločný spev dodal púti silu jednoty pútnikov. Hneď po sv. omši na pódium, ktoré sa razom zmenilo na Svätopeterské námestie, vystúpila **divadelná skupina AVE** z Prievidze. Odovzdala nám svojou dramtizáciou posolstvo Jána Pavla II. v divadelnej hre **POSOL NÁDEJE**. Celý príbeh zo svetových stretnutí so Sv. otcom piesňami dopĺňala hudobná **skupina SPRAY** z Veľkej Lehôtky. Mladých divadelníkov vystriedal pred krížovou cestou **zbor NÁDEJ** z Prievidze - Zapotôčiek so svojim pásmom piesní. V programe nasledovala **krížová**

cesta pri hradbách. Predchádzala vystúpeniu hosťa, ktorým bola **skupina GLO-RIS** z Partizánskeho a roztancovala našu mláď. To sa však už blížila 23. hodina a pred nočnou sv. omšou i počas nej nám spieval **zbor TROSKY**, zložený z piaristickej mládeže. V homílii **dp. Maroša Mila**, nášho kaplána, bolo jeho osobné svedectvo o sile modlitby k Panne Márii, ktoré nenechalo nikoho na pochybách, aký mocný je príhovor Panny Márie u nebeského Otca.

V nedeľu začal program rannou sv. omšou a pokračoval akadémiou, ktorú si na tohtoročnú púť pripravil detský spevácky **zbor Bartolomejčatá** z Prievidze. Úderom desiatej hodiny sa začala slávnostná svätá omša, hlavný bod našej Mariánskej púte. **Sv. omšu celebroval Mons. ThDr. Tomáš Galis**, pomocný banskobystrický biskup. Jeho homília bola jednou veľkou prosbou o úctu k matkám. K tým našim, ale aj k nebeskej Matke, Panne Márii.

Poobede bolo radostné popoludnie pre deti a večer sa program zakončil **Loretán-**

skými litániami v Mariánskom kostole, sprievodom do farského kostola a večernou sv. omšou v o farskom kostole.

Ten, kto zavítal na celý program tohtoročnej prievidskej púte na počesť Panny Márie Nanebovzatej, určite pocítil Božiu i Máriinu prítomnosť. Veď v tomto uponáhľanom svete sa treba občas aj zastaviť a odpočinúť si. A kde sa lepšie od-dychuje ak nie doma u Mamy. Tou našou nebeskou je Panna Mária. Vážme si, že máme u Pána Boha takú dobrú orodovníčku.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa akokoľvek pričínili o plynulý priebeh púte. Zoznam by bol v tomto roku opäť veľký a len Pán Boh skutočne vie o každom jednom. Ďakujeme Pánu Bohu za krásne počasie, ktoré nám doprial počas tohtoročnej púte a za hojnosť darov, ktoré sme mohli počas tejto slávnosti prijať.

Za Mariánskych čitateľov Ing. Branislav Bullo

Počas tejto púte prebiehala veľká zbierka na nový kostol sv. Terézie z Lisieux. Obyvatelia sídliska Zapotôčky pozorne sledujú jeho výstavbu a ostatní záujemci si mohli prezrieť fotografie zo stavby na nástenke. Spolu s maketou je umiestená vo farskom kostole pri soche sv. Terezky.

V tejto náročnej dobe je naozaj záslužná každá vaša obeta a určite ju Pán hojne odmení.

Pri zbierke sa spolu vyzbieralo: 650 000,- Sk, za čo všetkým štedrým darcom vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplat'.

*Ondrej Cebo, administrátor
Ján Bednár, dekan*

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, K. Bešinová, M. Melicherčíková ml. Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

RUŽENCOVÉ BRATSTVO V PRIEVIDZI

organizuje v mesiaci septembri 2001

účasť na týchto duchovných akciách:

Duchovná akcia:	Diecézne večeradlo	Púť do Šaštína k Sedmbolestnej Panne Márii	Križová cesta a svätá omša na kalvárii
Kde	DETVA	ŠAŠTÍN	NITRIANSKE PRAVNO
Kedy	piatok 14. septembra 2001	sobota 15. septembra 2001	sobota, nedeľa 15. a 16. sept. 2001 o 9.00 hod.
Termín prihlásenia účastníkov v sakristii Farského kostola	9. septembra 2001	8. septembra 2001	Nie je nutné sa prihlásiť, treba prísť.
Odchod z Prievidze	6.30 hod.	6.30 hod.	individuálne
Predpokladaný návrat	20.00 hod.	18.00 hod.	
Cestovné	140,- Sk	170,- Sk	

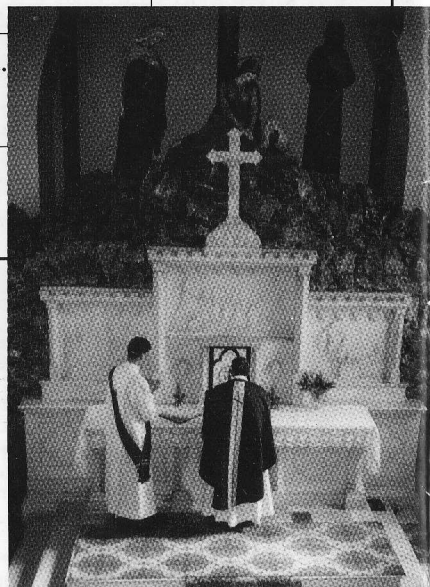

Foto J. Málik: Oltár v kostole Ukrižovania na kalvárii v Nitrianskom Pravne.